

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 22), תשל"ה-1975*

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לפקודת מס הכנסה: (להלן – הפקודה) –

(1) במקום הגדרת "הכנסה חייבת" יבוא:

"הכנסה" – סך כל הכנסתו של אדם מן המקורות המפורשים בסעיפים 2 ו-3, בצירוף סכומים שנקבע לגביהם בכל דין שדינם כהכנסה לענין פקודה זו;

"הכנסה חייבת" – הכנסה לאחר הניכויים, הקיזוזים והפטורים שהותרו ממנה לפי כל דין;

"הפרשי הצמדה" – כל סכום שנוסף לקרן מילווה – כמשמעותו בחוק הריבית, תשי"ז-1957² – עקב הצמדה לשער המטבע. למדד המחירים לצרכן או למדד אחר, לרבות הפרשי שער;

"הפרשי שער" – סכום שנוסף עקב שינוי בשער החליפין לקרן מילווה, שהיא פקדון במטבע חוץ או שהיא הלוואה שיש להחזירה במטבע חוץ;

(2) אחרי הגדרת "חברה" יבוא:

"חודש" – לרבות חלק ממנו;

(3) אחרי הגדרת "תושב חוץ" יבוא:

"הכנסה מיגיעה אישית" – לרבות –

(1) קיצבה המשתלמת מאת מעביד לשעבר;

(2) קיצבה המשתלמת מאת קופת גמל לקיצבה בשל עבודה, או מכוח חברות בה במשך חמש שנים לפחות, לאדם שבחמש השנים שקדמו לתחילת תשלום הקיצבה היתה מרבית הכנסתו החייבת מיגיעה אישית;

(3) קיצבה המשתלמת לשאיריו של מי שחלות עליו פס-קאות (1) או (2) מכוח זכאותו לקיצבה כאמור בהן;

(4) קיצבה חבת-מס המשתלמת מאת המוסד לביטוח לאומי;

"מילוות מועדפים" – מילוות, או פקדונות על פי תכניות חסכון, שהרי-בית עליהם פטורה מהמס כולו או מקצתו על פי כל דין, זולת אם נאמר אחרת באותו דין;

(4) אחרי הגדרת "עסק" יבוא:

"פנקסים קבילים" – פנקסי חשבונות שפקיד השומה לא סירב לקבלם ולא פסל אותם, או שסירב לקבלם או פסלם אולם ועדה כאמור בסעיף 146 או בית המשפט ביטלו את החלטתו;

* נתקבל בכנסת ביום ב' באב תשל"ה (10 ביולי 1975); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1188, תשל"ה, עמ' 324.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשל"ה, עמ' 42.

2 ס"ח תשי"ז, עמ' 50.

(1) במקום פסקה (2) יבוא:

”עבודה (2) (א) השתכרות או ריווח מעבודה; כל טובת הנאה או קצובה שניתנו לעובד ממעבידו; תשלומים שניתנו לעובד לכיסוי הוצאותיו, לרבות תשלומים בשל החזקת רכב או טלפון, נסיעות לחוץ לארץ או רכישת ספרות מקצועית או ביגוד, אך למעט תשלומים כאמור המותרים לעובד כהוצאה; שוויו של שימוש ברכב שהועמד לרשותו של העובד; והכל – בין שניתנו בכסף ובין בשווה כסף, בין שניתנו לעובד במישרין או בעקיפין או שניתנו לאחר לטובתו; (ב) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע את שוויו של השימוש ברכב שהועמד כאמור לרשות העובד;”

(2) בפסקה (4), במקום ”וכן ריבית או דמי נכיון“ יבוא ”ריבית הפרשי הצמדה או דמי נכיון“, וכותרת השוליים תהיה ”דיבידנד, ריבית והפרשי הצמדה“.

(1) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

”ה) סכומים ששילם מעביד לקרן השתלמות בשביל עובדו בגבו- לות שנקבעו בהסכם קיבוצי כמשמעותו בחוק הסכמים קיבוציים, תשי”ז– 1957, יראום כהכנסת עבודה של העובד בעת שקיבל אותם; ואילו סכומים ששילם מעביד מעל לגבולות כאמור יראום כהכנסת עבודה של העובד בעת ששולמו לקרן.“

(2) בסעיף קטן (ז), אחרי ”שנקבעו כמותרים בניכוי“ יבוא ”או שהוציא סכומים שאינם מותרים בניכוי לפי סעיף 32 (11)“;

(3) בסעיף קטן (ח), אחרי ”על איגרת חוב“ יבוא – ”ולגבי איגרת חוב שלא בשל מילווה מועדף, ריבית – לרבות הפרשי הצמדה –“;

(4) אחרי סעיף קטן (ח) יבוא:

”ט) (1) מימש אדם זכות שקיבל בעבו לרכישת נכס או שירות, ובעת המימוש היה הפרש בין המחיר המשתלם כרגיל בעד אותו נכס או שירות לבין המחיר ששילם אותו אדם, או קיבל אדם הלוואה, בין שניתנה לו במישרין או בעקיפין או לאחר לטובתו, וההלוואה היא ללא ריבית או כריבית נמוכה משיעור שקבע לענין זה שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת בין דרך כלל ובין לסוגי הלוואות או להלוואות למטרות שונות, יראו את הפרש –

(א) בזכות או בהלוואה שניתנו בקשר ליחסי עובד ומעביד — כהכנסת עבודה;

(ב) בזכות או בהלוואה שקיבל אדם ממני שהוא מספק לו שירותים — כהכנסה לפי סעיף 2 (1) זולת אם הוכיח שניתנו ללא קשר עם השירותים שסיפק.

(2) לפי בקשת הנישום יחושב המס על הפרש במימוש זכות כאמור כאילו היה הכנסה שנתקבלה בחלקים שנתיים שווים שמספרם כמספר השנים שמיום מתן הזכות ועד למימוש אף לא יותר משש שנים המסתיימות בשנת המימוש.

תיקון סעיף 5 4. בסעיף 5 (4) לפקודה —

(1) בפסקת משנה (א), אחרי "ריבית" יבוא "הפרשי הצמדה";

(2) בפסקת משנה (ב), אחרי "וכן ריבית" יבוא "והפרשי הצמדה".

תיקון סעיף 9 5. בסעיף 9 לפקודה —

(1) בפסקה (2), אחרי "או מריבית" יבוא "או מהפרשי הצמדה";

(2) בפסקה (5), המלים "ובלבד שהניכוי לפי סעיף 36 יוקטן בסכום ההכנסה כאמור" — יימחקו;

(3) בפסקה (6), המלים "כמשמעותם בסעיף 36 (ב)" — יימחקו, ובסופו יבוא "לענין זה —

"פצעי מלחמה" — מחלה, החמרת מחלה או חבלה שאירעו ליחיד בתקופת שירותו עקב שירות צבאי כמשמעותו בחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט-1959 [נוסח משולב]⁴, או עקב שירות מלחמתי כמשמעותו בחוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד-1954⁵, או בנסיבות המזכות אותו לגימלה לפי חוק נכי רדיפות הנאצים, תשי"ז-1957⁶;

"פגיעת ספר" — כמשמעותו בחוק הגימלאות לנפגעי ספר, תשי"ז-1956⁷;

"פגיעת איבה" — כמשמעותו בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, תשל"ל-1970⁸;

(4) בפסקה (א7) (ב) (2), במקום "8.000 לירות" יבוא "10.000 לירות";

(5) בפסקה (9), אחרי "ריבית" יבוא "הפרשי הצמדה";

(6) במקום פסקאות (13) עד (17) יבוא:

(13) הפרשי הצמדה על מילוות מועדפים, שאינם הכנסה לפי סעיף 2 (1);

"הפרשי הצמדה על מילוות מועדפים

4 ס"ח תשי"ט, עמ' 276

5 ס"ח תשי"ד, עמ' 76.

6 ס"ח תשי"ז, עמ' 103.

7 ס"ח תשי"ז, עמ' 22.

8 ס"ח תשל"ל, עמ' 126.

(14) הפרשי שער על פקדון כמטבע חוץ במוסד בנקאי שהוא סוחר מוסמך כמשמעותו בתקנה 3 לתקנות ההגנה (כספים), 1941⁹, שהפקיד יחיד –

הפרשי שער
על פקדון

(א) מכספים שנתקבלו בידיו שלא כהכנסה לפי סעיף 2(1);

(ב) מכספים שנתקבלו בידיו כהכנסה לפי סעיף 2(1) אם היו מופקדים שנה אחת לפחות ובלבד שהסכום הפטור לא יעלה על 100,000 לירות;

(15) הפרשי שער על הלוואה שנתן תושב חוץ;

הפרשי שער
על הלוואה

(16) ריבית, הפרשי הצמדה ורווחים אחרים שקיבל עובד ושמקורם בתשלומי מעביד לקרן השתלמות בגבולות הסכום מים שנקבעו בהסכם קיבוצי כאמור בסעיף 3(ה);

רווחי עובד מקרן
השתלמות

(17) כספים שקיבל עובד ושמקורם בתשלומי מעביד לקופת גמל לתגמולים וכספים אלה אינם חייבים במס על פי סעיף 87, ובלבד שלגבי תשלומים שנעשו משנת המס 1964 ואילך יהיו פטורים רק אותם כספים שמקורם בתשלומי מעביד בגבולות הסכומים על פי השיעורים שנקבעו בתקנות על פי סעיף 47;

כספי עובד
מקופת גמל

(18) ריבית, הפרשי הצמדה ורווחים אחרים שאינם חייבים במס על פי סעיפים 3(ד) או 87, שקיבל יחיד ושמקורם בתשלומיו לקופת גמל;

כספים אחרים
מקופת גמל

(19) סכום המתקבל על פי פוליסה לביטוח חיים, למעט –
(1) סכום שקיבל אדם בשל ביטוח חייו של אחר שאיננו קרובו כמשמעותו בסעיף 88;
(2) סכום שאיננו פטור לפי פסקה (א7), או שחייבים עליו במס על פי סעיפים 3(ד) או 87;

ביטוח חיים

(20) הנחות שקיבל עובד ממעבידו, בסכום כולל שאינו עולה על 720 לירות לשנה, ברכישת טובין ממלאי עסקן של המעביד או בקבלת שירותים שהמעביד מספק דרך עסקן, וכן הפרשי ריבית כאמור בסעיף 3(ט) בסכום כולל כאמור;

הנחות ממעביד
לעובד

(21) סכום שקיבל עובד כפיצוי הלנת שכר על פי חוק הגנת השכר, תשי"ח–1958¹⁰, לתקופה העולה על 30 יום ובגבולות סכום הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א(א).

פיצויי הלנת
שכר

6. סעיף 10 לפקודה – בטל.

ביטול סעיף 10

7. בסעיף 11 לפקודה, במקום "פטור או הנחה" יבוא "הנחה".

תיקון סעיף 11

⁹ ע"ר 1941, חוס' 2, עמ' 1380.
¹⁰ ס"ח תשי"ח, עמ' 86.

8. סעיף 12 לפקודה^א – בטל. ביטול סעיף 12
9. במקום סעיף 15 לפקודה יבוא: תולפת סעיף 15
15. שר האוצר רשאי, באישור ועדת הכספים של הכנסת, להורות כי הריבית והפרשי ההצמדה המשתלמים על מילווה שהכנסות המדינה משור- עבדות לו יהיו פטורים ממס, בין בכלל ובין רק לגבי הריבית והפרשי ההצמדה המשתלמים לתושבי חוץ.”
10. בסעיף 16 לפקודה, בפסקה (1), בסופה יבוא ”וכי הפרשי הצמדה המשתלמים על איגרות חוב כאמור יהיו פטורים ממס, כולו או מקצתו.” תיקון סעיף 16
11. בסעיף 17 לפקודה – תיקון סעיף 17
- (1) במקום פסקה (1) יבוא:
- ”ריבית והפרשי הצמדה (1) סכומים המשתלמים בתור ריבית או הפרשי הצמדה על כסף שלווה, אם נוכח פקיד השומה שהם משתלמים על הון ששימש בהשגת ההכנסה, למעט הפרשי שער ששילמה חברה לתושב חוץ שהוא בעל שליטה כמשמעותו בסעיף 32(9);”
- (2) פסקה (10) תסומן (12) ולפניה יבוא:
- ”ריבית והפרשים על המס (10) ריבית והפרשי הצמדה ששולמו בשל המס שהתחייב בו נישום, למעט נישום שחייב לנהל פנקסי חשבונות ולא ניהל פנקסים קבילים;
- (11) (א) הוצאות בקשר להכנת הדו”חות והטיפול בקשר למס בכל הליכי שומה וערעור, אולם אם קבעו בית משפט או ועדה לקבילות פנקסים שהיה בערעור או בערר משום הטרדה ולא היה צידוק סביר להגשתם לא יותרו הוצאות משפטיות הכרוכות בהם; נפסקו הוצאות משפטיות לטובת הנישום, יופחת סכום ההוצאות שנפסק מסכום ההוצאות שתבע;
- (ב) הוצאות כאמור בפסקה זו לא יותרו בקשר להכנת נסות מעסק או משלח יד שלגביהם לא נוהלו פנקסי חשבונות או אם הדו”ח לא בוסס על פנקסי חשבונות;”.
12. בסעיף 18 (ב) לפקודה, במקום ”או ריבית” יבוא ”הפרשי הצמדה או ריבית”.
13. אחרי סעיף 18 לפקודה יבוא:
19. (א) בסעיף זה –
- ”אי התרת רבית והפרשי הצמדה על הלוואות לרכישת מילווה מועדפים
- ”מילווה מועדפים” – מילווה מועדפים שהפרשי ההצמדה עליהם אינם הכנסה לפי סעיף 2(1) בידוי מקבלם, לרבות תעודות השתתפות בקרן להשקעות בנאמנות על פי חוק השקעות משור- תפות בנאמנות, תשי”א–1951, ולמעט מילווה החובה ולמעט

גם מילווה מרצון על פי חוק מילווה מלחמה, תשל"ד-1973¹²,
 כל עוד תעודות המילווה האמורים אינן סחירות;
 "ערך ממוצע של מילווה מועדפים" – סך כל יתרות המילווה
 המועדפים הגבוהות ביותר שהיו לנישום ביום מן הימים של
 כל אחד מחדשי השנה, מחולק ב-12, לפי מחירי הרכישה;
 "הלוואה מתואמת" – סכום כל הלוואה שקיבל הנישום כפול במספר
 הימים שבהם היתה לו, מחולק ב-360;
 "הלוואות מיועדו" –

(1) בחברה – סכום ההלוואות המתואמות בשנת מס, עד
 לסכום הערך הממוצע של המילווה המועדפים באותה שנה;
 (2) ביחיד – סכום ההלוואות המתואמות בשנת מס, העודף
 על יתרת המחיר המקורי, כמשמעותו בסעיף 88, של הנכסים
 המשמשים לו לייצור הכנסתו, עד לסכום הערך הממוצע של
 המילווה המועדפים באותה שנה;
 "ריבית" – כולל הפרשי הצמדה.

(ב) לא יותרו לניכוי לפי סעיף 17 (1) 22% מסכום ההלוואות
 המיועדו שקיבל הנישום, או, לפי בחירת הנישום או פקיד השומה, לא
 תותר לניכוי הריבית על סך כל ההלוואות המתואמות בשנת המס, החל
 בהלוואות הנושאות את שיעורי הריבית הגבוהים יותר, עד לסכום ההל-
 וואות המיועדו.

(ג) קיבל אדם הלוואה שלהכבחתה שעבד תעודות מילווה חובה,
 לא יותר לו לניכוי על פי סעיף 17 (1) אותו חלק מהריבית על ההלוואה,
 השווה לסכום ההצמדה שנצבר על המילווה האמור, אלא משעה שהמילווה
 נעשה מילווה מועדף.

14. סעיף 20 לפקודה – בטל.

ביטול סעיף 20

15. בסעיף 24 לפקודה, בסוף סעיף קטן (ג) יבוא "ובלבד שסכום השווה לעודף אינ-
 פלציוני כמשמעותו בסעיף 88 ששולם עליו מס בשיעור של 10% יופחת מהמחיר המקורי;
 ההפחתה תובא בחשבון גם לענין הגדרת "מחיר מקורי" בסעיף 88".

תיקון סעיף 24

16. בסעיף 28 לפקודה –

תיקון סעיף 28

(1) בסעיף קטן (א), במקום הסיפה המתחילה במלים "של אותו אדם" יבוא
 "החייבת של אותו אדם ממקורות אחרים באותה שנת מס";

(2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) מקום שלא ניתן לקזז את כל ההפסד בשנת מס כאמור, יועבר
 סכום ההפסד שלא קוזז לשנים הבאות בזו אחרי זו ויקוזז כנגד סך כל
 הכנסתו החייבת באותן השנים מעסק או משלח יד, לרבות ריווח הון
 בעסק או משלח יד, ובלבד שאם ניתן לקזז את ההפסד באחת השנים, לא
 יותר לקזזו בשנה שלאחריה."

¹² ס"ח תשל"ד, עמ' 3.

(3) סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) יסומנו (ד) ו-(ה), ולפניהם יבוא:

"(ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), אם ביקש זאת הנישום לא יקוּזו הפסד לפי סעיף זה כנגד ריווח הון שהוא ערוף אינן פלציוני."

(4) סעיפים קטנים (ה) ו-(ו) יסומנו כסדרם (ו) ו-(ז), בכל אחד מהם במקום "(ג) ו-(ד)" יבוא "(ד) ו-(ה)", ואחריהם יבוא:

"(ח) בסעיף זה, "הכנסה חייבת" ו"ריווח הון" – לרבות שבח משמעותו לפי סעיף 6 לחוק מס שבח מקרקעין, תשכ"ג-1963¹³ (להלן – שבח מקרקעין)."

תיקון סעיף 32 17. בסעיף 32 לפקודה –

(1) פסקה (8) – בטלה;

(2) בסופו יבוא:

"(11) הוצאות למתן טובת הנאה שנתן מעביד לעובדיו ואשר לא ניתן לייחסה לעובד פלוני, למעט הוצאות שהוכח כי לפי טיבן אינן מיועדות להעניק טובת הנאה אישית לעובד; הוצאות, בגבולות סכומים שנקבעו בתקנות על פי סעיף 31, להחזקת רכב שבהחזקתו של מעביד והמשמש את עובדיו, ולא ניתן לייחס את טובת ההנאה מהשימוש בו לעובד פלוני; הוצאות שאינן ניתנות לגיכוי כאמור לא ייראו כהכנסת עבודה בידי העובדים."

החלפת סעיף 33 18. במקום סעיף 33 לפקודה יבוא:

33. (א) פקיד השומה רשאי לסרב להתיר ניכוי הוצאות על פי חש-
בונות שהגיש נישום שלא ניהל פנקסים קבילים, ולשום את ההוצאות לפי
מייטב שפיטתו.

"הגבלת ניכויים
וקיזוזים בשל
פנקסים בלתי
קבילים

(ב) נישום החייב בניהול פנקסי חשבונות בשנת מס פלונית ופנ-
קסיו נמצאו בלתי קבילים בנסיבות מתמירות, לא יותרו לו באותה שנה
ניכויים וקיזוזים בשל חובות אבודים והפסדים ולא יוכר לו הפסד לאותה
שנה.

(ג) נישום החייב בניהול פנקסי חשבונות בשנת מס פלונית ולא
ניהלם או שניהלם אך לא ביסס את הדו"ח שלו עליהם, לא יותרו לו
באותה שנה ניכויים וקיזוזים בשל פחת, ריבית, חובות אבודים והפסדים,
ולא יוכר לו הפסד לאותה שנה."

שינוי שם פרק 19. שם הפרק השלישי בחלק ג' לפקודה יהיה "ניכויים, זיכויים וקיזבאות ילדים".

20. לפני סעיף 34 לפקודה יבוא:

33א. בפרק זה –

הוספת סעיף 33א
"הגדרות

"נקודת זיכוי" – סכום של 1,200 לירות לשנת מס, צמוד למדד
כאמור בסעיף 120א, המקוּזו כנגד המס לאותה שנה;

¹³ ס"ח תשכ"ג, עמ' 156.

“נקודת קיצבה” – סכום של 100 לירות לחודש, צמוד למדד
כאמור בסעיף 120א.

החלפת סעיף 34

21. במקום סעיף 34 לפקודה יבוא:

“זיכוי לחשבון ישראל
34. בחישוב המס של יחיד שהיה תושב ישראל בשנת המס יובאו בחשבון שתי נקודות זיכוי.”

החלפת סעיף 35

22. במקום סעיף 35 לפקודה יבוא:

“זיכוי לעולה
35. (א) בחישוב המס של עולה יובאו בחשבון –
(1) 1/4 נקודת זיכוי לכל חודש משמונה עשר החדשים הראשונים לעלייתו לישראל;
(2) 1/6 נקודת זיכוי לכל חודש משנים עשר החדשים שלאחריהם;
(3) 1/12 נקודת זיכוי לכל חודש משנים עשר החדשים שלאחריהם.

(ב) הזיכוי האמור יינתן לשנת מס שכולה או מקצתה נמצאת בתקופת ארבעים ושנים החדשים האמורים, לפי מספר החדשים שהעולה ישב בישראל באותה שנה, ולא יינתן אלא בפעם הראשונה שנעשה לעולה; לפי בקשתו לא תובא במנין 42 החדשים תקופת היעדרות רצופה מהארץ שאיננה פחותה מששה חדשים ואיננה עולה על שלוש שנים.

(ג) בסעיף זה, “עולה” – מי שבידו אשרת עולה או תעודת עולה לפי חוק השבות, תשי”ב–1950¹⁴, או מי שזכאי לאשרה או לתעודה כאמור ובידו אשרה או רשיון לישיבת ארעי לפי חוק הכניסה לישראל, תשי”ב–1952¹⁵, או מי שנמנה עם סוג בני אדם ששר האוצר קבע שדינם כדין עולה לענין זה, אך למעט מי שאזרחותו הישראלית התבטלה על פי סעיף 10 (ד) לחוק האזרחות, תשי”ב–1952¹⁶.

ביטול סעיפים
35א, 36 ו-36א

23. סעיפים 35א, 36 ו-36א לפקודה – בטלים.

החלפת סעיף 37

24. במקום סעיף 37 לפקודה יבוא:

“זיכוי בעד אשה
37. בחישוב המס של יחיד תושב ישראל, שהוכיח להנחת דעתו של פקיד השומה כי בשנת המס היתה לו אשה שהיתה עמו או שכלכלתה היתה עליו, תובא בחשבון נקודת זיכוי אחת.”

החלפת סעיף 38

25. במקום סעיף 38 לפקודה יבוא:

“זיכוי בעד אשה
עובדת
38. (א) בחישוב המס של יחיד תושב ישראל שהכנסתו החייבת כוללת הכנסה של אשתו, והוכח להנחת דעתו של פקיד השומה כי אותה הכנסה של האשה הושגה מיגיעתה האישית מעסק או משלח יד או מעבודה,

14 ס”ח תשי”ב, עמ’ 159.

15 ס”ח תשי”ב, עמ’ 354.

16 ס”ח תשי”ב, עמ’ 146.

יובא בחשבון, בנוסף על נקודת הזיכוי לפי סעיף 37, $\frac{1}{2}$ נקודת זיכוי אם הוא איננו זכאי לנקודת קיצבה לפי סעיף 40 (א), ו- $\frac{3}{4}$ נקודת זיכוי אם הוא זכאי לנקודת קיצבה כאמור.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם הכנסתה של האשה איננה עולה על סכום שהוא פי ארבעה מסכום חלקי נקודות הזיכוי האמורות, לפי הענין, לא תיכלל הכנסתה בחישוב הכנסתו החייבת של בעלה, ובחיי-שוב המס שלו לא יובאו בחשבון חלקי נקודות הזיכוי האמורות.

26. במקום סעיף 39 לפקודה יבוא:

החלפת סעיף 39

39. בחישוב המס של יחיד תושב ישראל שאשתו היתה עוזרת לו, לפחות 24 שעות בכל שבוע בתוך 9 חודשים של שנת המס, בהשגת הכנסתו מעסק או ממשלח יד, יובא בחשבון, בנוסף על נקודת הזיכוי לפי סעיף 37, $\frac{1}{4}$ נקודת זיכוי.

"זיכוי בעד אשה העוזרת לבעלה

27. במקום סעיף 40 לפקודה יבוא:

החלפת סעיף 40

40. (א) יחיד תושב ישראל זכאי לנקודת קיצבה בשל כל אחד משני הילדים הראשונים, ולנקודה ורבע בשל כל ילד נוסף; תשלום נקודות הקיצבה ייעשה על-ידי המוסד לביטוח לאומי על פי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968.¹⁷

"נקודות קיצבה זיכוי בעד ילדים

(ב) (1) בחישוב המס של יחיד שהיו לו ילדים שבתחילת שנת

המס טרם מלאו להם שמונה עשרה שנה ושכלכלתם היתה עליו, אך אינו זכאי לנקודת זיכוי לפי סעיף 37, תובא בחשבון, בנוסף לנקודות הקיצבה לפי סעיף קטן (א), בשל ילדיו הנמצאים אצלו, נקודת זיכוי אחת בשל כל שני ילדים, וכש-מספר הילדים הוא בלתי זוגי — נקודת זיכוי גם בשל ילד יחיד או אחרון;

הוראה זו לא תחול על יחיד שהיה זכאי לזיכוי לפי סעיף 37 אילולא הוראות סעיף 66 (א) (2).

(2) הורים החיים בנפרד וכלכלת ילדיהם מחולקת ביניהם, יהא האיש זכאי לנקודת זיכוי אחת או לחלק ממנה לפי חלקו בהוצאות הכלכלה, כל זמן שאינו זכאי לנקודת זיכוי על פי פסקה (1).

28. במקום סעיף 41 לפקודה יבוא:

החלפת סעיף 41

41. אשה שהיתה נשואה בחלק משנת המס, תהא זכאית, לענין חישוב המס שהיא חייבת בו —

"אשה שהיתה נשואה חלק מהשנה

(1) בעד התקופה שבה לא היתה נשואה — ל- $\frac{1}{12}$ מנקודות הזיכוי לפי סעיפים 34 ו-40 (ב) או (ג) כפול במספר החדשים שבהם לא היתה נשואה;

17 ס"ח תשכ"ח, עמ' 108.

(2) בעד התקופה שבה היתה בשואה – ל-1/12 מנקודות הזיכוי לפי סעיף 66 כפול במספר החדשים שבהם היתה בשואה.

ביטול תיקוני
מספור והוספת
סעיף

29. סעיפים 42 עד 44 לפקודה – בטלים, סעיפים 44א ו-45 יסומנו ו-42 ו-43 ואחריהם יבוא:

"זיכוי בעד
הוצאות רפואיות
מיוחדות

44. (א) בחישוב הכנסתו החייבת של יחיד תושב ישראל ששילם בשנת המס בעד טיפול רפואי שלו או של בן משפחתו שבעדו הוא זכאי לנקודות זיכוי לפי סעיף 37 או לנקודות קיצבה לפי סעיף 40, יותר לו זיכוי ממס כמפורט להלן:

- (1) 25% מהסכומים ששילם והעולים על 2,000 לירות או על 5% מהכנסתו החייבת, לפי הנמוך שביניהם, אך לא יותר זיכוי לפי פסקה זו בשל סכומים העולים על $12\frac{1}{2}\%$ מהכנסתו החייבת או על 7,000 לירות, לפי הנמוך שביניהם;
- (2) 35% מאותו חלק מהסכומים ששילם העולה על $12\frac{1}{2}\%$ מהכנסתו החייבת.

(ב) זיכוי כאמור בסעיף קטן (א) יינתן גם בשל הוצאות להחזקתם במוסד מיוחד של ילד, אשה או הורה משותקים לחלוטין, מרותקים למיטה בתמידות, עיורים או בלתי שפויים בדעתם וכן בשל ילד מפור.

(ג) זיכוי לפי סעיף זה לא יותר –

- (1) אלא על פי קבלה להוכחת ההוצאה;
- (2) למי שהיה חייב לנהל פנקסי חשבונות ולא ניהלם;
- (3) בשל הוצאות לסוגי טיפול רפואי שקבע לענין זה שר האוצר לאחר התייעצות עם שר הבריאות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, ורשאי הוא לקבוע כאמור סוגי טיפול לענין כל אחת מהפסקאות של סעיף קטן (א).

30. בסעיף 45 לפקודה, בסוף פסקה (1) יבוא "אם הוא תושב ישראל".

תיקון סעיף 45א

31. בסעיף 47 לפקודה, בסעיף קטן (א) (1), במקום "של יחיד, לאחר ניכוי הסכומים המפורטים בסעיפים 17 עד 29" יבוא "החייבת של יחיד לפני הניכוי על פי סעיף זה ועל פי סעיף 47", ובמקום "42,000 לירות" יבוא "50,000 לירות".

תיקון סעיף 47

32. בסעיף 47 לפקודה, במקום "50%" יבוא "75%" ובסופו יבוא "ובלבד שהניכוי לא יעלה על הכנסתו החייבת שלפני הניכוי".

תיקון סעיף 47א

33. בסעיף 56 לפקודה, במקום "לניכוי על פי הסעיפים 37, 40 ו-41" יבוא "לנקודות זיכוי על פי סעיף 37 או לנקודות קיצבה על פי סעיף 40".

תיקון סעיף 56

34. בסעיף 57 לפקודה, המלים "יותרו הניכויים או הזיכויים ממס לפי" – יימחקו.

תיקון סעיף 57

- 58 החלפת סעיף 58 במקום סעיף 58 לפקודה יבוא: 35
58. קיבוץ יהא זכאי לנקודות הזיכוי שהיו חבריו זכאים להם לפי סעיף 38 אילו היתה כלכלת ילדיהם עליהם. "נקודת זיכוי בעד ילדים"
- 59 ביטול סעיף 59. סעיף 59 לפקודה – בטל. 36
- 66 תיקון סעיף 66 בסעיף 66 לפקודה, במקום סעיף קטן (א) יבוא: 37
- "(א) על אף האמור בסעיף 65, רשאים אשה נשואה או אישה לתבוע כי ייעשה חישוב נפרד של המס על הכנסתה מיגיעה אישית בעסק או משלח יד או מעבודה, ובלבד שלגבי הכנסה כאמור שהיא קיצבה ייעשה חישוב נפרד אם היא משולמת בשל הכנסת עבודה שלגביה היתה האשה זכאית לחישוב נפרד, או אם האשה היתה זכאית בחמש השנים האחרונות שלפני תחילת תשלום הקיצבה לחישוב נפרד בשל הכנסה שמכוחה משתלמת הקיצבה; ואלה ההוראות שיחולו לגבי החישוב הנפרד:
- (1) הזכאות לניכויים, לזיכויים ולנקודות זיכוי לפי סעיפים 34, 35, 45, 47 ו-47א וההנחה במס על פי סעיף 11 יהיו גם לאיש וגם לאשה;
- (2) לא תהיה זכאות לנקודות זיכוי לפי סעיפים 37 עד 39;
- (3) זכאות לנקודות קיצבה לפי סעיף 40(א) תהא רק לאיש, ובחישוב המס של האשה תובא בחשבון נקודת זיכוי אחת בשל כל שני ילדים, וכשמספר הילדים הוא בלתי זוגי – נקודת זיכוי גם בשל ילד יחיד או אחרון."
- 67 תיקון סעיף 67 בסעיף 67 לפקודה, במקום "ויותר ניכוי לאיש לפי סעיף 38 וניכוי נוסף של 720 לירות" יבוא "ויחולו עליו הוראות סעיף 38". 38
- 69 תיקון סעיף 69 בסעיף 69 לפקודה – 39
- (1) במקום פסקה (1) יבוא:
- "(1) אילו ניכויים וזיכויים אפשר להתיר ליחיד כאמור;"
- (2) בפסקה (2), במקום "שעליהם יחולו אותם ניכויים" יבוא "שלגביהם יחולו אותם ניכויים או זיכויים".
- 88 תיקון סעיף 88 בסעיף 88 לפקודה – 40
- (1) אחרי הגדרת "מלאי עסקי" יבוא:
- "ממד" – מדד המחירים לצרכן המתפרסם מדי פעם מטעם הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, ולגבי התקופה לפני שנת 1951 – המדד שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת; ואולם מי שבהיותו תושב חוץ רכש נכס במטבע חוץ כדין, רשאי לבקש שיראו את שער המטבע שבו נרכש הנכס כמדד;"

(2) בהגדרת "מחיר מקורי", במקום הסיפה המתחילה במלה "ובלבד" יבוא "ובלבד שלא הותרו ניכוי בעבר בחישוב הכנסתו החייבת של הנישום (להלן – הוצאות השבחה או החזקה, לפי הענין)";

(3) אחרי הגדרת "מחיר מקורי" יבוא:

"מחיר מקורי מתואם" – המחיר המקורי למעט הוצאות השבחה ומחצית הוצאות החזקה, כפול במדד ביום המכירה ומחולק במדד ביום הרכישה, ובתוספת הוצאות כל השבחה כפול במדד יום המכירה ומחולק במדד ביום גמר ההשבחה, ובכנס בר־פחת – גם לאחר ניכוי הפחת המתואם;

"יום רכישה" – היום שבו, בדרך כלשהי, הגיע הנכס לידי הנישום או שהנישום נעשה זכאי לו, לפי המוקדם; ואם הנכס הגיע לנישום, או שהנישום נעשה זכאי לו, בדרך מתנה, לפני יום ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968), או אף לאחר מכן אם הנכס הגיע לידי הנישום במתנה הפטורה ממס לפי סעיף 97 (א) (4) או (5) – היום שבו הגיע הנכס לידי הרוכש האחרון שרכשו שלא במתנה פטורה ממס;

"פחת" – הסכומים הניתנים לניכוי לגבי נכס לפי סעיף 21, וכן הסכומים שהופחתו מהכנסה חייבת בשל המחיר המקורי של הנכס;

"פחת מתואם" – סך כל הפחת כפול במדד ביום המכירה ומחולק במדד ביום שהוא באמצע התקופה אשר בה נצבר הפחת; ואם הותר ניכוי נוסף על פי חוק מס הכנסה (תוספת פחת על נכסים עסקיים), תשי"ח–1958¹⁸, חוק מס הכנסה (תוספת פחת על נכסים עסקיים), תשכ"ד–1964¹⁹, או חוק עידוד התעשייה (מסים), תשכ"ט–1969²⁰ – בתוספת הניכוי הנוסף שנצבר כפול במדד ביום המכירה ומחולק במדד ביום שהוא באמצע התקופה אשר בה נצבר הניכוי הנוסף;

(4) במקום הגדרת "יתרת המחיר המקורי" יבוא:

"יתרת המחיר המקורי" – המחיר המקורי של נכס לאחר שנוכו ממנו סכומי הפחת;

(5) אחרי הגדרת "ריווח הון" יבוא:

"עודף אינפלציוני" –

(1) חלק ריווח ההון השווה לסכום שבו עולה המחיר המקורי המתואם על יתרת המחיר המקורי;

(2) במכירת נכס שהוא מוניטין או זכות חזקה במקרקעין שלא שולם בעד רכישתו – חלק ריווח ההון השווה לסכום ריווח ההון, כפול בהפרש שבין המדד ביום המכירה לבין המדד ביום שהוא במחצית התקופה מתחילת צמיחתם של המוניטין או מתחילת החזקת המקרקעין ועד יום מכירתם ומחולק במדד ביום מכירתם;

18 ס"ח תשי"ח, עמ' 168.

19 ס"ח תשכ"ד, עמ' 84.

20 ס"ח תשכ"ט, עמ' 232.

(3) במכירת מוניטין ששולם בעד רכישתם, לגבי חלק התמורה השווה למחיר המקורי המתואם יחושב העודף האינפלציוני לפי פסקה (1) ואילו לגבי יתרת התמורה יחושב העודף האינפלציוני לפי פסקה (2);

“ריווח הון ריאלי” – ריווח ההון פחות העודף האינפלציוני;”.

41. במקום סעיף 90 לפקודה יבוא: החלפת סעיף 90

90. (א) במכירת נכס תוך שנה מיום רכישתו יראו את כל ריווח ההון כריווח הון ריאלי; במכירה תוך השנה השניה יחושב העודף האינפלציוני כאילו יום הרכישה היה מאוחר מיום הרכישה הממשי במספר חדשים כמספר החדשים השלמים שמיום המכירה עד תום שנתיים מיום הרכישה הממשי.

“מכירת
קצרות מועד

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מכירת נכס שהיא הפקעה, על מכירת נכס שנתקבל בירושה, ועל מכירת נכס לשם חילוף כאמור בסעיף 96.”

42. במקום סעיף 91 לפקודה יבוא: החלפת סעיף 91

91. (א) חבר-בני-אדם יהיה חייב במס על ריווח הון ריאלי בשיעור 61% המס על ריווח הון

(ב) יחיד יהיה חייב במס על ריווח הון ריאלי בשיעורים המפורט-ים בסעיף 121, ויראו את ריווח ההון כשלב הגבוה ביותר בסולם הכנסתו החייבת.

(ג) המס על העודף האינפלציוני יהיה 10%.

(ד) (1) הנישום יהיה חייב לשלם תוך שלושים יום מיום קבלת ריווח ההון מקדמה בשיעור של 30% ממנו, או בשיעור נמוך מזה אם הסכים לכך פקיד השומה לאחר שהנישום הראה טעמים סבירים להניח כי המס שיחול על ריווח ההון לא יגיע ל-30%.

(2) הגיש הנישום תוך שלושים הימים כאמור דו"ח מפורט על ריווח ההון, תהיה המקדמה בשיעור המס המתחייב על פיר.

(3) לא שילם הנישום את המקדמה, כולה או מקצתה, במועד, או ששילם מקדמה כאמור בפסקה (2) והתברר שהמס שהוא חייב בו עולה על המס ששילם, יהא חייב, מתום שלו-שים הימים האמורים ועד ליום התשלום, בתשלום הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א (א) וכן בקנס כאמור בסעיף 190 על הסכום שלא שילם כאמור בפסקה (1) או על הפרש שבין הסכום ששילם על פי פסקה (2) לבין הסכום שהוא חייב בו או לבין 30% מריווח ההון, לפי הנמוך שביניהם.

(4) מי שנתחייב בהפרשי הצמדה ובקנס לפי פסקה (3) לא יהיה חייב, לגבי אותם הסכומים והתקופות, בתשלומים האמור-ים בסעיפים 187 ו-190.

(ה) (1) לפי בקשת הנישום יחושב המס על ריווח ההון הריאלי כאילו נבע הריווח בחלקים שנתיים שווים תוך תקופה שאינה עולה על שש שנים והמסתיימת בשנה שבה נבע הריווח; ואולם לענין קביעת המקדמות לפי סעיפים 174 עד 181 יראו את ההכנסה בכל אחת מהשנים האמורות שבתוך התקופה האמורה, כאילו הוסף עליה החלק השנתי.

(2) על ריווח הון שהמס עליו חושב כאמור, לא יחולו מילות חובה.

(ו) המס על ריווח הון לא יעלה בשום מקרה על 50% ממנו; ואולם לגבי נכס שנרכש עד שנת המס 1948 לא יעלה המס על 12% מהריווח, ולגבי נכס שנרכש בשנות המס 1949 עד 1960 לא יעלה המס על 12% מהריווח ועוד 1% לכל שנה משנת המס 1949 ועד לשנת הרכישה.

(ז) המס שיחול על ריווח הון בהפקעת נכס הוא מחצית המס המתחייב על פי סעיפים קטנים (א) עד (ו)."

תיקון סעיף 92

43. בסעיף 92 לפקודה —

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) סכום הפסד הון שהיה לאדם בשנת מס פלונית ואילו היה ריווח הון היה מתחייב עליו במס, יקוזז תחילה כנגד ריווח ההון הריאלי וכל לירה של היתרה תקוזז כנגד שלוש וחצי לירות של עודף אינפלציוני; לענין זה רואים שבח והפסד כמשמעותם בחוק מס שבח מקרקעין, תשכ"ג—1963, כאילו היו ריווח הון או הפסד הון, לפי הענין."

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "מס על ריווח הון בלבד" יבוא "ריווח הון בלבד כאמור בסעיף קטן (א)".

הוספת סעיף 94א

44. אחרי סעיף 94 לפקודה יבוא:

94א. במכירת הלוואה בלתי צמודה, שלוש שנים לפחות לאחר נתינתה מאת בעל מניות לחברה, יחד עם מניות או זכויות אחרות שלו באותה חברה, יראו כתמורה בעד ההלוואה אותו חלק מהתמורה הכוללת בעד המניות וההלוואה השווה למחיר המקורי המתואם של ההלוואה; הפסד הון במכירת המניות כתוצאה מחישוב כאמור יקוזז כנגד ריווח ההון מההל"וואה, לירה כנגד לירה."

"מכירת הלוואה עם מניות"

תיקון סעיף 95

45. בסעיף 95 (ב) לפקודה, בסופו יבוא "ויראו את יום הרכישה של הנכס ביום שבו רכש אותו מי שמכרו לחברה".

תיקון סעיף 96

46. בסעיף 96 לפקודה, אחרי "על מחיר הנכס שרכש" יבוא "ורשאי הוא לעשות כן לגבי ריווח ההון כולו או לגבי ריווח ההון הריאלי בלבד".

תיקון סעיף 97

47. בסעיף 97 לפקודה —

(1) בסעיף קטן (א), פסקה (3) — בטלה, והסיפה המתחילה במלים "לענין זה" — תימחק;

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "9 (16)" יבוא "35 (ג)".

- תיקון סעיף 101 48. בסעיף 101 לפקודה, במקום "ריבית של 15% לשנה" יבוא "הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א(א)".
- תיקון סעיף 108 49. בסעיף 108 לפקודה, הסיפה המתחילה במלים "אלא שלגבי יחיד" — תימחק.
- הוספת חלק ו"ו 50. אחרי סעיף 120 לפקודה יבוא:

**"חלק ו'1: הצמדת תקרות ההכנסה,
נקודות זיכוי ונקודות קיצבה והנחות סוציאליות**

הגדרות 120א. בחלק זה —

- "מדד" — מדד המחירים לצרכן המתפרסם מדי פעם מטעם הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;
- "מדד ממוצע" — המדד הממוצע לתקופות שמדצמבר עד פברואר ומיוני עד אוגוסט, לפי הענין;
- "מדד יסודי" — המדד הממוצע לתקופה שמאפריל עד יוני 1975, ולאחר מכן — המדד הממוצע שלפיו נעשתה לאחרונה התאמה למדד לפי סעיף 120ב;
- "הנחות סוציאליות" — סכומי הפטור של מענק פרישה או מענק מוות על פי סעיף 9(א7), הסכום הפטור על פי סעיף 9(20), קיצבה מזכה כמשמעותה בסעיף 9(א), הסכום הפטור על פי סעיף 9(ב), הסכום הנקוב בסעיף 9(ג) והכנסה מזכה כמשמעותה בסעיף 47.

120ב. תקרות ההכנסה, סכומי נקודות זיכוי ונקודות קיצבה (לכל אלה ייקרא להלן — הסכומים) וההנחות הסוציאליות יותאמו לעליית המדד, ובלבד שלגבי תקרות ההכנסה וההנחות הסוציאליות רשאי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע כי ההתאמה תיעשה רק לחלק מעליית המדד; ההתאמה תיעשה כך:

- (1) התברר ב־15 במרס שלפני שנת מס פלונית או ב־15 בספטמבר שבשנת המס, שהמדד הממוצע לתקופה שקדמה להם עלה ב־10% לפחות על המדד היסודי — יותאמו הסכומים לפי זה, החל מ־1 באפריל או 1 באוקטובר של אותה שנה, לפי הענין;
- (2) לא נעשתה התאמה כאמור בפסקה (1) בשנת מס פלונית, והתברר ב־15 במרס כי המדד הממוצע לתקופה שקדמה לו עלה ב־5% לפחות על המדד היסודי, יותאמו הסכומים לפי זה לשנה הבאה;
- (3) התברר ב־15 במרס שלפני שנת מס פלונית שהמדד הממוצע לתקופה שקדמה לו עלה על המדד היסודי, יותאמו ההנחות הסוציאליות לפי זה;
- (4) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע כללים לעיגול כל אחד מהסכומים.

51. במקום סעיף 121 לפקודה יבוא:

121. (א) וזה המס על הכנסתו של יחיד:

- (1) על כל לירה מ־66.000 הלירות הראשונות—35 אגורות;

"שיעורי המס ליחיד

(2) על כל לירה מ-12,000 הלירות הבאות — 45 אגורות;

(3) על כל לירה מ-24,000 הלירות הבאות — 50 אגורות;

(4) על כל לירה נוספת — 60 אגורות.

(ב) על אף האמור בטעיף קטן (א) (1) יהיה שיעור המס שחייבים בו על 36,000 הלירות הראשונות של הכנסה שמקורה ביגיעה אישית או בנכס בית 25 אגורות על כל לירה, ובלבד שהכנסה מנכס בית הזכאית לשיעור מס מופחת כאמור — ולענין זה יראוה כהכנסה אחרונה — תוקטן בסכום שבו עודפת הכנסתו הכוללת של הנישום על 36,000 לירות; השיעור המופחת כאמור לא יחול על הכנסה שחייבים לגביה בניהול פנקסי חשבונות ולא נוהלו לגביה פנקסים קבילים.

52. סעיפים 122 ו-123 לפקודה — בטלים.

53. בסעיף 124 לפקודה —

(1) במקום "בסעיף 121" יבוא "בסעיפים 121, 126 ו-127" ובמקום " $32\frac{1}{2}\%$ " יבוא " 35% ";

(2) בסופו יבוא "היה הנישום חבר-בני-אדם, יראו את שיעור 35% חציו כמס הכנסה וחציו כמס חברות".

54. בסעיף 125 לפקודה, במקום " 50% " יבוא " 45% ".

55. בסעיף 126 (א) לפקודה, במקום "24" יבוא "40".

56. בסעיף 127 (א) לפקודה, במקום "30" יבוא "35".

57. בסעיף 128 לפקודה, במקום סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יבוא:

"(א) בסעיף זה, "הכנסה מיוחדת" — הכנסה שנקבע לה שיעור מס מיוחד לפי כל דין אם לא נקבעה באותו דין חלוקה של המס בין מס הכנסה ומס חברות.

(ב) חלק המס על הכנסה מיוחדת עד לשיעור 35% ממנה ייחשב, לענין סעיף 127, כמס הכנסה, והיתרה — כמס חברות שלא יותר ניכורו בחישוב מס ההכנסה בשל אותה הכנסה; לענין זה —

(1) דין שבח מקרקעין כדין הכנסה מיוחדת;

(2) יראו את סך כל המס ששולם על ריווח ההון או על השבח, כמס ששולם על כל ריווח ההון או השבח.

58. בסעיף 130 לפקודה —

(1) האמור בטעיף קטן (א) יסומן "(1)" ובסופו יבוא "או במועד מאוחר יותר שקבע הנציב, ורשאי הוא לעשות כן דרך כלל או לסוג מסויים של נישומים";

(2) אחרי פסקה (1) האמורה יבוא:

"(2) הנציב רשאי, לפי בקשת נישום, לאשר לו שינוי מההוראות החלות עליו, לתנאים ולתקופה שיקבע; דחה

הנציב את בקשת הנישום, רשאי הוא לערור, תוך שלושה חודשים, לפני ועדה שהוקמה לפי סעיף 146 (להלן – ועדה לקבילות פנקסים).”;

(3) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפה המתחילה במלה “אולם” יבוא “אם הסטיות מההוראות או הליקויים שנמצאו בפנקסי החשבונות היו מהותיים לענין קביעת הכנסה”;

(4) סעיף קטן (ג) יסומן (י) ולפניו יבוא:

“(ג) סירב פקיד השומה לקבל חשבונות כאמור בסעיף קטן (ב), או פסל פנקסי חשבונות בשל ליקויים כאמור שנמצאו בהם – ישלח לנישום הודעה על כך ויפרט בה את נימוקי החלטתו.

(ד) (1) על החלטת פקיד השומה על פי סעיף קטן (ג) ניתן לערור לפני הועדה לקבילות פנקסים תוך 30 יום מיום קבלת ההודעה.

(2) התקופה מיום הגשת הערר לפי פסקה (1) עד קבלת החלטת הועדה לא תובא בחשבון התקופות האמורות בסעיפים 145 ו-152 (ג).

(ה) הוגש ערר כאמור בסעיף קטן (ד) ונדחה, יראו את פנקסי החשבונות כבלתי קבילים לענין ערעור על השומה.

(ו) לא יוצא צו לפי סעיף 152 (ב) המבוסס על אי קבלת פנקסים או פסילתם, לפני שנשלחה הודעה על כך לנישום לפי סעיף קטן (ג) ולפני שחלף המועד להגשת הערר על החלטת פקיד השומה, ואם הוגש ערר – לפני שניתנה בו החלטת הועדה לקבילות פנקסים.

(ז) הגשת ערר לפי סעיף זה איננה באה במקום השגה על פי סעיף 150.

(ח) לא הוגש ערר כאמור בסעיף קטן (ד), ניתן לערער על החלטת פקיד השומה לפי סעיף קטן (ג) לפני בית המשפט המחוזי יחד עם הערעור על פי סעיף 153.

(ט) האמור בסעיפים קטנים (ג) עד (ו) יהול גם על החלטת הנציב לפי סעיף 147.”

החלפת סעיף 131 .59 במקום סעיף 131 לפקודה יבוא:

“מי חייב בדו”ח 131. (א) אלה חייבים להגיש דו”ח:

(1) יחיד תושב ישראל שבתחילת שנת המס מלאו לו 18 שנה; על אף האמור בסעיף 65 לא יכלול הדו”ח של איש נשוי את הכנסת אשתו אם הגישה דו”ח נפרד על הכנסותיה, או אם הוא צירף לדו”ח שלו הצהרה חתומה בידה שהיא תדווח על הכנסותיה בנפרד;

(2) אשה נשואה שהצהירה כאמור בפסקה (1) כי תדווח על הכנסותיה בנפרד;

(3) יחיד תושב ישראל שבתחילת שנת המס טרם מלאו לו 18 שנה, אם היתה לו באותה שנה הכנסה חייבת בסכום שאינו פחות מ־7,200 לירות או מסכום אחר שקבע שר האוצר לענין זה;

(4) יחיד תושב חוץ שהיתה לו הכנסה חייבת בשנת המס;

(5) חבר־בני־אדם שהיתה לו הכנסה בשנת המס;

(6) כל אדם שפקיד השומה דרש זאת ממנו ואפילו אינו חייב בהגשת דו"ח לפי פסקאות (1) עד (5).

(ב) הדו"ח יפרט את ההכנסה שהיתה למוסרו בשנת המס שאליה מתייחס הדו"ח וכן כל הפרטים הדרושים לענין פקודה זו לגבי אותה הכנסה, ויצורפו אליו –

(1) מאזן וחשבון ריווח והפסד – אם הדו"ח מבוסס על מערכת חשבונות מלאה לפי שיטת החשבונאות הכפולה;

(2) פירוט החישוב שעליו בוססה ההכנסה המוצהרת – אם הדו"ח מבוסס על מערכת חשבונות שאיננה כאמור בפסקה (1);

(3) פירוט אומדן המחזור, ההוצאות או אחוז הריווח או מסמכים או נתונים אחרים שעליהם בוססה ההכנסה המוצהרת – אם הדו"ח איננו מבוסס על פנקסי חשבונות.

(ג) דין וחשבון המבוסס על פי סעיף קטן (א) (5) יהיה מאושר בידי רואה חשבון כמשמעותו בחוק רואי חשבון, תשט"ו–1955²¹, ומתור – אם בידיו לצרכי המס, אלא שבחבר־בני־אדם שהוא אגודה שיתופית המסונפת לברית פיקוח, רשאי לאשר את הדו"ח ולהתאימו לצרכי המס גם פקיד ברית פיקוח שנרשם כדין אצל רשם האגודות השיתופיות.

(ד) שר האוצר רשאי לקבוע בצו את נוסח האישור וההתאמה כאמור בסעיף קטן (ג).

(ה) אדם שלא צירף לדו"ח את המסמכים כמפורט בסעיף קטן (ב), או שהדו"ח שהגיש לא היה מאושר ומתואם כאמור בסעיף קטן (ג), יראוהו לענין סעיפים 145 (ב) ו־158א (ג) כאילו לא הגיש דו"ח, זולת אם הגיש מסמכים כאמור במועד אחר שהתיר לו פקיד השומה.

תיקון סעיף 132

60. בסעיף 132 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א), הסיפה המתחילה במלים "ויפרט את ההכנסה" – תימחק;

(2) בסעיף קטן (ב) (1), המלים "ומצורף לו מאזן וחשבון ריווח והפסד" – יימחקו.

ביטול סעיף 134

61. סעיף 134 לפקודה – בטל.

תיקון סעיף 135

62. בסעיף 135 לפקודה, בפסקה (1), במקום "לניכוי על פי סעיפים 37, 40 ו־41" יבוא "לנקודות זיכוי או לנקודות קצבה; ואולם רשאי אותו אדם לא לכלול בדו"ח את הונה ונכסיה של אשתו אם צירף הצהרה חתומה בידה שהיא תגיש דו"ח נפרד על הונה ונכסיה, ובמקרה זה חייבת האשה להגיש באותו מועד דו"ח כאמור."

²¹ ס"ח תשט"ו, עמ' 26

"ועדות לקבילות פנקסים

146. (א) (1) שר האוצר, בהתייעצות עם שר המשפטים, ימנה אנשים שמהם ירכיב הנציב ועדות לקבילות פנקסי חשבונות.
- (2) כל ועדה כאמור תהיה של שלושה חברים; היושב ראש שלה יהיה איש ציבור מומחה בחשבונות ושני החברים האחרים יהיו רואי חשבון, שאחד מהם בלבד הוא עובד המדינה או מוסד ממלכתי אחר.
- (3) הודעה על מינויים כאמור תפורסם ברשומות.

(ב) בערר על החלטת פקיד השומה לפי סעיף 130 (ג) או על החלטת הנציב לפי סעיף 147 בקשר לקבילות פנקסי חשבונות, חייבים הם להצדיק את החלטתם.

(ג) בדונה בערר על החלטת הנציב לפי סעיף 130 (א) (2), רשאית הועדה לאשר את החלטתו של הנציב או לדחותה, או להחליט באופן אחר כפי שתמצא לנכון.

(ד) בדונה בערר על החלטת פקיד השומה לפי סעיף 130 (ג) או בהחלטת הנציב לפי סעיף 147 בקשר לקבילות פנקסי חשבונות, רשאית הועדה לעשות אחת מאלה:

- (1) לאשר את החלטתו של פקיד השומה; אגב כך רשאית היא לקבוע שהפנקסים הם בלתי קבילים בנסיבות מחמירות;
- (2) לבטל את החלטת פקיד השומה ולהורות לא לקבל את הפנקסים, בין משום שלא היו בהם ליקויים או סטיה מהוראות הנציב ובין משום שהליקויים או הסטיה שהיו בפנקסים הם בלתי מהותיים לענין קביעת הכנסתו של הנישום.

(ה) החלטתה של הועדה בערר על פי סעיף 130 (א) (2), (ד) או (ז) תהא סופית, אולם רשאית היא להביא שאלה משפטית לחוות דעתו של בית המשפט המחוזי.

(ו) הועדה מוסמכת לאסוף ראיות לשם הפעלת סמכויותיה על פי פקודה זו.

(ז) הועדה רשאית לפסוק בדבר הוצאות הערר; לרבות שכר טרחה של נציג הנישום והוצאות נסיעה ושכר בטלה של עדים.

(ח) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בדבר סדרי הדין בועדה, וכן רשאי הוא לקבוע את האגרות שישולמו בשל הליכים לפניו ואת שכר חבריה.

64. בסעיף 150 לפקודה, במקום "חמישה עשר" יבוא "שלושים". תיקון סעיף 150

65. אחרי סעיף 150 לפקודה יבוא: הוספת סעיף 150א

150א. מי שערך את השומה לא ידון בהשגה עליה. "הדין בהשגה

66. בסעיף 155 לפקודה, במקום "נהג בכל התקבולים והתשלומים של עסקו בשיטה ובאופן שהנציב קבע לענין זה" יבוא "ניהל פנקסים קבילים, ובערעור על פי סעיף 130 (ח) כאשר פנקסי החשבונות בוקרו על ידי רואה חשבון וחוות דעתו על הדו"חות הכספיים על פיהם היתה ללא הסתייגות או בהסתייגות שלדעת בית המשפט אין לה נפקות לענין קבילות הפנקסים, חייבים פקידי השומה או הנציב, לפי הענין, להצדיק את החלטתם".

הוספת פרק
שני א'

67. אחרי סעיף 158 לפקודה יבוא:

"פרק שני – א: שמיעה והנמקה במיטב השפיטה

158א. (א) לא תיעשה שומה לפי מיטב השפיטה על פי סעיף 145 ולא יינתן צו לפי סעיף 152, בלי שניתנה לנישום הזדמנות סבירה להשמיע טענותיו.

"שמיעת טענות
ומתן נימוקים

(ב) בהודעה על שומה או בצו כאמור בסעיף קטן (א), יפרט פקיד השומה, בנוסף לנימוקים לאי קבלת הדו"ח או ההשגה, גם את הדרך שלפיה נעשתה השומה.

(ג) האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) לא יחול אם הנישום לא הגיש דו"ח כאמור בסעיף 131.

החלפת

סעיף 159א

68. במקום סעיף 159א לפקודה יבוא:

159א. (א) בסעיף זה, "הפרשי הצמדה וריבית" – תוספת לסכום שמדובר בו לפי שיעור העלייה של מדד המחירים לצרכן בתקופה הנדונה בתוספת של 4% לשנה על הסכום המוצמד, או ריבית בשיעור של 15% לשנה לאותה תקופה על הסכום שמדובר בו, לפי הגבוה.

"החזר מס יתר
בעקבות דו"ח"

(ב) שילם אדם מס לשנת מס פלוגנית, בין דרך ניכוי ובין בדרך אחרת, יתר על הסכום שהוא חייב בו על פי הדו"ח שהגיש לפי סעיף 131, והדו"ח היה מבוסס על פנקסי חשבונות, או על מסמכים נאותים – אם אינו חייב בניהול פנקסי חשבונות, תוחזר לו היתרה תוך 60 יום מיום שהגיש את הדו"ח, זולת אם בשנת המס האחרונה שלגביה נעשתה לו שומה נמצאו פנקסי החשבונות שלו בלתי קבילים, והוא לא הוכיח, להנחת דעתו של פקיד השומה, שהעילה לאי קבילות הפנקסים לא היתה קיימת בשנת המס שלגביה נדרש החזר.

(ג) ההחזר לגבי יתרה בתקופה שמתום שנת המס או מיום התשלום, לפי המאוחר, ועד תום ששה חדשים מהמועדים האמורים או עד תום החודש שבו הגיש הנישום את הדו"ח, לפי המאוחר, ייעשה בתוספת ריבית של 15% לשנה; לגבי מי שיש לו תקופת שומה מיוחדת, יבוא לענין זה תום תקופת השומה המיוחדת במקום תום שנת המס.

(ד) ההחזר לגבי יתרה בתקופה המתחילה בתום התקופה לתשלום ריבית כאמור בסעיף קטן (ג) ועד ליום החזר, ייעשה בתוספת הפרשי הצמדה וריבית; לענין זה, המדד לסוף התקופה יהיה המדד האחרון שפורסם לפני החזרת היתרה.

(ה) הוחזרו לנישום סכומים על פי סעיף זה והתברר שלא הגיעו לו, יראו אותם, למעט הפרשי הצמדה וריבית, כתוב מס המגיע מהנישום מתום שנת המס שאליה מתייחס הדו"ח שעל פיו הוחזרו.

69. בסעיף 160 (א) לפקודה, במקום הסיפה המתחילה במלים "לתבוע שיוחזר לו" יבוא "שיוחזר לו תשלום היתר —

- (1) לגבי יתרה בתקופה שמיום הגשת הדר"ח או מיום התשלום, לפי המאוחר, ועד תום ששה חדשים מיום הגשתו או עד כ"ז בטבת תשל"ו (31 בדצמבר 1975), לפי המאוחר — בתוספת ריבית של 15% לשנה;
- (2) לגבי יתרה בתקופה המתחילה בתום התקופה לתשלום ריבית כאמור בפסקה (1) ועד ליום החזר היתרה — בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א (א)."

הוספת
סעיף 160א

70. אחרי סעיף 160 לפקודה יבוא:

- 160א. הפרשי הצמדה וריבית, כמשמעותם בסעיף 159א (א), שקיבל נישום על פי סעיפים 159א (ב) או 160, ייכללו בהכנסתו החייבת בשנת המס שבה נתקבלו."
- "הפרשי הצמדה וריבית על החזר יתרה—כהכנסה

תיקון סעיף 161

71. בסעיף 161 לפקודה, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

- "(א) (1) סוחר מוסמך כמשמעותו בתקנות ההגנה (כספים), 1941, המקבל מתושב חוץ ריבית על איגרות חוב או דיבידנד על מניות בשביל תושב ישראל או לזכותו, ינכה מס במקור בשיעור של 25%.
- (2) חבר־בני־אדם תושב ישראל המשלם לתושב חוץ או לזכותו ריבית על איגרות חוב או דיבידנד על מניות, ינכה מס במקור בשיעור של 25%.
- (3) חבר־בני־אדם תושב ישראל המשלם לתושב ישראל דיבידנד על מניות או ריבית על איגרות חוב, ינכה מס במקור בשיעור של 35% או שיעור יותר נמוך שנקבע בכל דין.
- (4) החייב בניכוי כאמור ישלם לפקיד השומה, תוך שבוע ימים מיום ששולמו או נתקבלו הריבית או הדיבידנד, את הסכומים שניכה ויצרף דין וחשבון עליהם; כן יתן עם הניכוי למקבל הריבית או הדיבידנד או לאדם שבשבילו או לזכותו נתקבלו תעודה שבה רשומים הסכומים ששולמו או נתקבלו והמס שנוכה.
- (5) בסעיף זה —
- "מס" — למעט מס חברות;
- "ריבית" — לרבות הפרשי הצמדה שאינם פטורים ממס."

תיקון סעיף 180

72. בסעיף 180 לפקודה —

- (1) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "ובלבד שלא יפטור כאמור את מי שחייב לנהל פנקסי חשבונות ואינו מנהלם";
- (2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) יחיד שניהל פנקסי חשבונות בשנת המס ובשנה שקדמה לה, אך לא ניהל ולא היה חייב לנהל פנקסי חשבונות בשנה ששימשה בסיס

לקביעת המקדמות בשנת המס, והמס שהוא חייב בו לשנת המס הקודמת, על פי הדו"ח שהגיש והמבוסס על פנקסי חשבונות, נמוך מסכום המקדמות – יוקטן סכום המקדמות שהוא חייב בו לאותה שנה עד לסכום המס שהוא חייב בו על פי הדו"ח.

73. בסעיף 181ב(א) לפקודה, אחרי "שנקבעו כמותרים בניכוי" יבוא "או שהוציא סכומים בשל הוצאות שניכרין אינו מותר לפי סעיף 32(11)".

74. בסעיף 185 לפקודה –

(1) בפסקה (1), במקום "ריבית כפי שקבע בית המשפט" יבוא "הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א(א)";

(2) בפסקה (2), במקום "ריבית בשיעור שיקבע בית המשפט" יבוא "הפרשי הצמדה וריבית כאמור, זולת אם קבע בית המשפט אחרת".

75. בסעיף 186 לפקודה, במקום "ריבית של 9% לשנה" יבוא "הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א(א)".

76. במקום סעיף 187 לפקודה יבוא:

"תשלום ריבית ופרשי הצמדה 187. (א) (1) על סכומי מס לשנת מס פלונית, שלא שולמו עד תום שנת המס, תוטל על הנישום בעד התקופה שמתום שנת המס ועד ליום התשלום, מתום שנת המס ועד ששה חדשים מתומה – ריבית של 15% לשנה, ומאותו מועד – הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א(א); לגבי מי שיש לו תקופת שומה מיוחדת תבוא לענין זה תום תקופת השומה המיוחדת במקום תום שנת המס. (2) הוראות סעיף קטן זה יחולו גם על חוב מס על פי סעיף 159א(ג).

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו לגבי התקופות הבאות:

(1) תקופה המתחילה בתום שנתיים מתום שנת המס שלגביה הוגש הדו"ח והמסתיימת 15 ימים לאחר יום מסירת השומה לאותה שנה, אף אם שונתה השומה, תוקנה או הוצאה מחדש בעקבות צו שניתן על פי סעיף 147; לענין זה, שומה – לפי סעיף 145, או, אם נעשתה – לפי סעיף 152;

(2) תקופה שחייבים בה בריבית על פי סעיפים 185(2) או 186".

77. בסעיף 188 לפקודה, בסופו יבוא:

"(ה) בסעיף זה, "חודש" – חודש מלא."

78. במקום סעיף 189 לפקודה יבוא:

189. (א) תשלום קנס לפי סעיף 188 או הגדלת שיעורי המס לפי סעיף 191ב לא יגרעו מאחריותו הפלילית של אדם לפי פקודה זו.

"האחריות הפלילית שמורה

(ב) הוגשה נגד אדם תביעה פלילית על אי הגשת דו"ח, לא יחוייב בתשלום קנס לפי סעיף 188 על אותה עבירה, ואם שילם קנס כאמור – יוחזר לו; הוגשה תביעה פלילית כאמור והנאשם זוכה, ישולמו לו הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א (א) מיום תשלום הקנס ועד להחזרתו.

79. בסעיף 191 (ד) לפקודה, הסיפה המתחילה במלה "אלא" – תימחק. תיקון סעיף 191

80. במקום סעיף 191ב לפקודה יבוא:

191ב. (א) נישום החייב בניהול פנקסי חשבונות לשנת מס פלונית ולא ניהלם, לרבות מי שלא ביסס את הדו"ח שלו על פנקסי חשבונות, ייוספו למס שהוא חייב בו לאותה שנה 10% מההכנסה שלגביה הוא חייב בניהול חשבונות, ולכל שנה שלאחר מכן שבה לא ניהל פנקסי חשבונות כאמור ייוספו 20% מהכנסה כאמור.

החלפת סעיף 191
"הגדלת שיעורי המס בשל אי-ניהול פנקסים"

(ב) חוייב נישום לשנת מס פלונית בתוספת למס, יוגדלו המקדמות לשנה שבה נעשתה השומה לגבי אותה שנה פלונית ב-20% אם התוספת למס היתה 10%, וב-40% אם התוספת למס היתה 20%, ובלבד שאם חוייב בתוספת גם לשנת המס שלפיה נקבעו המקדמות יפחת שיעור הגדלת המקדמה בכפל שיעור התוספת למס; הוראה זו לא תחול אם הוכיח הנישום, להנחת דעתו של פקיד השומה, כי בשנת המס שבה נעשתה השומה כאמור ניהל פנקסי חשבונות או לא היה חייב בניהולם.

81. בסעיף 192 לפקודה, במקום "191א ו-191ב" יבוא "191א". תיקון סעיף 192

82. בסעיף 220 לפקודה, ברישה, במקום "ארבע שנים" יבוא "שבע שנים". תיקון סעיף 220

83. אחרי סעיף 244 לפקודה יבוא:

245. (א) לא יותרו ניכויים או קיזוים, ולא יינתנו פטורים, הנחות ממס או הקלות אחרות, אלא אם נקבעו במפורש בחוק.

"איסור מתן הנחות והקלות"

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, להתקין תקנות למתן הקלות כאמור, אולם תקפן יפקע בתום שלושה חדשים מיום פרסומן; ובלבד ששר האוצר, באישור כאמור, רשאי להאריך את תקפן עד תום שנת המס שבה פורסמו.

84. תחילתם של סעיפים 1, 2 (1) ו-3 (2), סעיף 5 (6) לגבי ביטול סעיף 9 (13) ו-16 (16) לפקודה, סעיפים 6, 8, 14, 17 (2) ו-20 עד 26, סעיף 27 לגבי סעיף 40 (ב) לפקודה, סעיפים 28, 29 ו-31, סעיף 32 לגבי העלאת השיעור, וסעיפים 33 עד 39, 50 עד 56, 60 ו-73 – משנת המס 1975 ואילך. תחילה

85. (א) סעיפים 2 (2), 3 (3), 4, 5 (5), 11 (1) ו-48, וסעיף 71 לגבי הגדרת "ריבית" בסעיף 161 (א) (5) לפקודה, יחולו לגבי הצטברות של הפרשי הצמדה מעל למדד לחודש יוני 1975 או לגבי סכומים שנוספו עקב כל שינוי בשער החליפין החל מיום כ"ב בתמוז תשל"ה (1 ביולי 1975). תחולה הוראות מעבר

(ב) סעיף 3 (4) לגבי הפרשי ריבית יחול על ריבית בעד התקופה שמיום כ"ב בתמוז תשל"ה (1 ביולי 1975).

(ג) סעיף 5 יחול לגבי —

- (1) ביטול ההוראה שבסעיף 9 (14) לפקודה — מיום פרסום חוק זה;
- (2) ביטול ההוראה שבסעיף 9 (15) לפקודה — לגבי ריבית בעד התקופה המתחילה ביום כ"ב בתמוז תשל"ה (1 ביולי 1975);
- (3) ביטול ההוראה שבסעיף 9 (17) לפקודה — לגבי חייל ששוחרר אחרי יום כ"א בתמוז תשל"ה (30 ביוני 1975).

(ד) סעיף 11 (2) לגבי סעיף 17 (10) לפקודה כפי שניתן בחוק זה יחול על ריבית והפרשי הצמדה לתקופה שמיום כ"ב בתמוז תשל"ה (1 ביולי 1975).

(ה) סעיף 11 (2) לגבי הוספת סעיף 17 (11) לפקודה יחול על הוצאות בקשר להכנסה בשנת המס 1975.

(ו) תחולתו של סעיף 13 משנת המס 1975 ואילך; ואולם בשנת המס 1975 —

- (1) לענין סעיף 19 (א) ו-(ב) לפקודה יחושב הערך הממוצע של המיליות המועדפים לפי היתרות מחודש יולי ועד תום שנת המס;
- (2) סעיף 19 (ג) לפקודה יחול לגבי ריבית המשתלמת בעד התקופה שמיום כ"ב בתמוז תשל"ה (1 ביולי 1975).

(ז) תחולתו של סעיף 16 לגבי הפסדים שנוצרו בשנת המס 1975 ולאחריה.

(ח) תחולתו של סעיף 18 משנת המס 1975 ואילך, ואולם בשנת המס 1975 לא יותר רק חלק ההוצאות המפורטות בסעיף 33 לפקודה השווה למספר החדשים מחודש יולי ועד תום שנת המס, או עד תום תקופת השומה המיוחדת, מחולק ל-12.

(ט) תחולתו של סעיף 27 לגבי סעיף 40 (א) לפקודה מיום כ"ב בתמוז תשל"ה (1 ביולי 1975).

(י) תחולתם של סעיפים 40 עד 47 משנת המס 1975 ואילך; ואולם —

- (1) נישום שנבע לו ריווח הון ממכירות בין כ' בניסן תשל"ה (1 באפריל 1975) לבין יום פרסומו של חוק זה רשאי לבקש שהוראות סעיפים 88 עד 97 לפקודה כנוסחן לפני חוק זה יחולו לגבי ריווח הון כאמור, ואם ביקש כך — יצורף ריווח ההון להכנסתו בשנת המס 1974; לא ביקש כאמור, יראו לענין סעיף 91 (ד) לפקודה כפי שניתן בחוק זה את יום פרסומו של חוק זה כיום שבו נבע ריווח ההון לנישום, ובלבד שלתקופה עד יום כ"ז בטבת תשל"ו (31 בדצמבר 1975) תשולם במקום הפרשי הצמדה וריבית כאמור בסעיף 91 (ד) (3) ריבית בלבד;

(2) סעיף 92 לפקודה כפי שתוקן בסעיף 43 לחוק זה יחול גם על הפסד הון שנוצר לפני פרסומו של חוק זה וטרם קוּזז.

(יא) (1) סעיף 58 (3) ו-(4) יחול לגבי שומות לשנת המס 1973 ואילך, למעט —

(א) שומות שהוצאו לפני פרסום חוק זה ואינן ניתנות עוד להשגה;

(ב) שומות על פי סעיף 145 (א) (2) לפקודה שהוצאו לפני פרסום חוק זה זולת אם לא הודיע הנישום תוך 30 יום מיום פרסומו של חוק זה על רצונו לערור לפני ועדה לקבילות פנקסים.

(2) תוך 30 יום מיום פרסומו של חוק זה לא יוצא צו לפי סעיף 152 (ב) לפקודה לגבי שומה לשנות המס 1973 או 1974 המבוסס על אי קבלת פנקסים או פסילתם.

(3) שר האוצר, בהתייעצות עם שר המשפטים, יתקין תקנות בדבר המועד להגשת הערר ודרכי הטיפול בו לענין פסקה (1) (ב).

(יב) תחולתו של סעיף 59 משנת המס 1975 ואילך, ובלבד שמי שלא היה חייב בהגשת דו"ח אילולא תוקן סעיף 131 (א) (1) ו-(3) לפקודה בחוק זה, או שהיה פטור לפי התקנות מכוח סעיף 134 לפקודה אילולא בוטלו, יחול עליו החיוב החל משנת המס 1977 או לשנת מס קודמת שקבע שר האוצר, בין דרך כלל ובין לסוגי נישומים.

(יג) (1) תחולתו של סעיף 63 לגבי ביטול סעיף 146 לפקודה מיום פרסום חוק זה, אם לא ביקש הנישום לפני פרסומו של חוק זה שהשגתו לפי סעיף 191 (ד) לפקודה תישמע בפני ועדה מייעצת, או לגבי שומות שנעשו לפני פרסומו של חוק זה אם ביקש זאת הנישום תוך המועד להגשת ההשגה.

(2) שר האוצר רשאי למנות ועדות על פי סעיף 146 לפקודה כנוסחו לפני ביטולו בחוק זה לשם ביצוע האמור בפסקה (1).

(יד) תחולתו של סעיף 64 לגבי שומות לשנת המס 1974 ואילך.

(טו) תחולתו של סעיף 65 לגבי שומות לשנת המס 1975 ואילך.

(טז) תחולתו של סעיף 68 לגבי דו"חות לשנת המס 1974 ואילך, ואולם –

(1) לגבי דו"חות שהוגשו לפני פרסום חוק זה ייעשה ההחזר תוך 60 יום מיום הפרסום;

(2) לגבי התקופה שעד יום כ"ז בטבת תשל"ו (31 בדצמבר 1975), תשולם על סכומי ההחזר ריבית בלבד.

(יז) תחולתו של סעיף 70 לגבי ריבית והפרשי הצמדה בשל התקופה שמיום כ"ב בתמוז תשל"ה (1 ביולי 1975).

(יח) תחולתו של סעיף 72 לגבי מקדמות לשנת המס 1976 ואילך.

(יט) על החזר או תשלום על פי סעיף 185 לפקודה כניסוחו בסעיף 74 תשולם לגבי התקופה שעד יום כ"ז בטבת תשל"ו (31 בדצמבר 1975) ריבית בלבד.

(כ) סעיף 75 יחול לגבי התקופה שמיום כ"ח בטבת תשל"ו (1 בינואר 1976), ואולם הוראות סעיף 186 לפקודה כנוסחו לפני תיקונו בחוק זה יוסיפו לחול לגבי סכומים שתשל"ו מם נדחה לפני יום פרסום חוק זה, בתנאי שהנישום עמד בכל תנאי הדחיה.

(כא) (1) סעיף 187 לפקודה כפי שתוקן בסעיף 76 לחוק זה יחול מיום כ' בניסן תשל"ה (1 באפריל 1975), ואולם –

(א) לתקופה שעד יום כ"ז בטבת תשל"ו (31 בדצמבר 1975) תוטל ריבית בלבד;

(ב) על שומות שיוצאו לפני יום א' בניסן תשל"ו (1 באפריל 1976) תוטל ריבית על פי סעיף 187 לפקודה כנוסחו לפני תיקונו בחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 21), תשל"ה—1975;²²

(ג) החיוב על פי סעיף 187 לפקודה כנוסחו בחוק זה לגבי המס לשנת המס 1974 יהיה החל מהמועד שנקבע להגשת הדו"ח לאותה שנה.

(2) לענין סעיף 187 (ב) לפקודה כפי שתוקן בחוק זה, יראו את יום י"ט בניסן תשל"ה (31 במרס 1975) כתום שנת המס של כל אחת משנות המס שקדמו לשנת 1975.

(כב) תחולתו של סעיף 80 משנת המס 1975 ואילך, ובלבד שסעיף 191ב לפקודה לא יחול בשנת המס 1975 על נישום שניהל ספרים מיום כ"ו בתשרי תשל"ו (1 באוקטובר 1975).

(כג) כל הוראה בחוק זה המתייחסת לשבח מקרקעין — תחולתה לגבי מכירה מיום כ"ב בתמוז תשל"ה (1 ביולי 1975).

הסבה מיוחדת

86. מי שהיה זכאי לניכוי על פי סעיף 42 (ב) ו-(ג) לפקודה לפני ביטולו בחוק זה יהא זכאי ל-1/4 נקודת זיכוי בשנת המס 1975; שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת רשאי להאריך את תחולתה של הוראה זו בין דרך כלל ובין לסוגי זכאים.

תחילת
ההתאמה למדד

87. לא תיעשה התאמה למדד על פי סעיף 120ב לפקודה לפני י"ג באדר ב' תשל"ו (15 במרס 1976).

היטל מעבר

88. (א) בשנת המס 1975 יהיה אדם חייב בהיטל מיוחד (להלן — היטל מעבר) בשיעורים אלה:

(1) יחיד — 3% מהמס שהוא חייב בו, למעט המס בשל דיבידנד שקיבל מחבר-בני-אדם ששילם היטל מעבר;

(2) חבר-בני-אדם — 2½% מהכנסתו החייבת.

(ב) היטל מעבר לא יחול לגבי —

(1) מס על הכנסה מריבית שיש עליה פטור או הנחה לפי כל דין;

(2) על הכנסה חייבת שחל עליה סעיף 77 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט—1959.²³

(ג) דין היטל מעבר כדין מס לכל דבר וענין.

יהושע רבינוביץ
שר האוצר

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

²² ס"ח תשל"ה, עמ' 42.

²³ ס"ח תשי"ט, עמ' 234.